

o.1. Sygnatura akt VIK 527/12

o.2. WYROK

I. W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 listopada 2013r.

Sąd Rejonowy w Kłodzku VI Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Renata Salwach

Protokolant: Sławomir Hulboj

przy udziale **Prokuratora Pawła Rapacza**

po rozpoznaniu w dniach 28.11.2012r., 23.01.2013r., 30.01.2013, 13.03.2013r., 9.05.2013r., 26.06.2013r., 22.08.2013r., 31.10.2013r. sprawy karnej

G. W. (1) urodz. (...)

w B.

córki W. i F. zd. P.

oskarżonej o to, że:

w okresie od dnia 1 października 2010 roku do dnia 14 marca 2011 roku w B., woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, będąc na podstawie umowy zlecenia nr (...)3.1/2010 z dnia 1 października 2010 roku i umowy zlecenia nr (...)3.1/2011 z dnia 3 stycznia 2011 roku zobowiązana jako wykładowca w ramach projektu finansowanego ze środków Unii Europejskiej o nazwie „R. w integracji społecznej i zawodowej” nr (...) 01.03.01-00-161/09, realizowanego przez Centrum (...) działające w imieniu Gminy B., do przeprowadzenia zajęć z zakresu reintegracji społecznej z jego uczestnikami oraz do sporządzenia dokumentacji potwierdzającej realizację projektu, poświadczyla nieprawdę sporządzając dziennik zajęć oraz listy obecności uczestników w miesiącach październik, listopad i grudzień 2010 roku, zawierające zapisy nie odpowiadające rzeczywistości co do faktycznego przeprowadzenia z uczestnikami projektu zajęć zarówno w formie grupowej jak i indywidualnej oraz wystawiając z tego tytułu w dniu 21 grudnia 2010 roku rachunek na kwotę 5400 złotych brutto i w dniu 14 lutego 2011 roku rachunek na kwotę 1800 złotych brutto, na podstawie których wypłacono nienależne jej wynagrodzenie za okres od dnia 1 października 2010 roku do dnia 31 stycznia 2011 roku w łącznej kwocie 7200 złotych brutto, skutkiem czego Gmina B. poniosła stratę w kwocie 7200 złotych

tj. o czyn z art.271§1 i 3 kk w zw. z art.12 kk

I. oskarżoną G. W. (1) uznaje za winną tego, że w okresie od dnia 21 grudnia 2010 roku do dnia 14 lutego 2011 roku w B., woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, a to uzyskania wynagrodzenia z tytułu zawartych umów zlecenia, będąc na podstawie umowy zlecenia nr (...)3.1/2010 z dnia 1 października 2010 roku i umowy zlecenia nr (...)3.1/2011 z dnia 3 stycznia 2011 roku zobowiązana jako wykładowca w ramach projektu finansowanego ze środków Unii Europejskiej o nazwie „R. w integracji społecznej i zawodowej” nr (...) 01.03.01-00-161/09, realizowanego przez Centrum (...) działającego w imieniu Gminy B., do przeprowadzenia zajęć z zakresu reintegracji społecznej z jego uczestnikami i uprawniona do wystawienia rachunków z tytułu wykonania umowy-zlecenia, w dniu 21 grudnia 2010 roku wystawiła rachunek na kwotę 5400 zł brutto oraz w dniu 14 lutego 2011 roku wystawiła rachunek na kwotę 1800 złotych brutto, w których poświadczyla nieprawdę co do faktu wykonania zleconych czynności w miesiącach październik, listopad, grudzień

2010 roku oraz styczeń 2011 roku, na podstawie których wypłacono jej wynagrodzenie za okres od dnia 1 października 2010 roku do dnia 31 stycznia 2011 roku w łącznej kwocie 7200 złotych brutto, skutkiem czego Gmina B. poniosła stratę w kwocie 7200 złotych, to jest czynu z art.271§1 i 3 kk w zw. z art.12 kk i za to na podstawie art.271§3 kk wymierza jej 1 (jeden) rok pozbawienia wolności;

II. na podstawie art.69§1 kk i art.70§1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo oskarżonej zawiesza tytułem próby na okres lat 3 (trzech);

III. na podstawie art.33§2 kk wymierza oskarżonej grzywnę w wymiarze 30 (trzydziestu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwudziestu) złotych;

IV. na podstawie art.41§1 kk orzeka wobec oskarżonej zakaz zajmowania stanowisk kierowniczych w instytucjach samorządowych i publicznych na okres lat 2 (dwóch);

V. na podstawie art.415§1 kpk zasądza od oskarżonej G. W. (1) na rzecz Gminy B. 7200 (siedem tysięcy dwieście) złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 9 lipca 2012 roku;

VI. zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa wydatki poniesione w sprawie przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania oraz zwalnia ją od uiszczania opłaty.

UZASADNIENIE

W oparciu o wyniki przewodu sądowego ustalono następujący stan faktyczny.

Oskarżona G. W. (1) od 1 lipca 2009 roku do marca 2011 roku była zatrudniona na stanowisku kierownika Ośrodka Pomocy (...) w B.. Do dnia 31 grudnia 2010 roku przy Ośrodku Pomocy (...), jako gospodarstwo pomocnicze, funkcjonowało Centrum (...), które z dniem 1 stycznia 2011 roku zostało przekształcone w samorządowy zakład budżetowy o tej samej nazwie. Oskarżona G. W. (1), jako kierownik (...)u, powołała na stanowisko kierownika Centrum (...).

dowód:

zeznania świadków R. S. k.189-194, 195-198, 421-422, 541-542, A. K. (1) k.235-246, 542-543

Począwszy od dnia 1 października 2010 roku Gmina B., działając za pośrednictwem Centrum (...), realizowała w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki projekt o nazwie „R. w integracji społecznej i zawodowej”. Współautorem projektu była oskarżona G. W. (1), która napisała projekt w 2008 roku, jeszcze jako ówczesny kierownik CIS-u. Pełnomocnictwo do podpisania umowy na realizację projektu w roku 2010 otrzymała A. K. (1) jako kierownik jednostki wdrażającej projekt. W dniu 8 grudnia 2010 roku została podpisana umowa o dofinansowanie realizacji projektu o numerze (...)01.03.01-00-161/09-00 zawarta pomiędzy Władzą Wdrażającą Programy Europejskie a Gminą B., w mieniu której działało Centrum (...) reprezentowane przez kierownika A. K. (1). Okres realizacji projektu miał zakończyć się 30 września 2013 roku, a łączna kwota dofinansowania miała wynosić 874 400 złotych.

dowód:

wyjaśnienia oskarżonej G. W. (1) k.512-513,

zeznania świadków R. S. k.189-194, 195-198, 421-422, 541-542, A. K. (1) k.235-246, 542-543,

pełnomocnictwa k.199,200,

wniosek o dofinansowanie projektu - segregator I,

umowa o dofinansowanie projektu - segregator I,

regulamin projektu k.255-262,

Kierownik CIS-u A. K. (1), zgodnie z treścią wniosku o dofinansowanie, powołała koordynatora projektu w osobie O. K., której powierzyła wykonywanie czynności administracyjnych w zakresie realizacji całości projektu, doboru personelu, sprawozdawczości, promocji projektu, przestrzegania realizacji harmonogramu projektu.

W ramach realizacji projektu począwszy od 1 października 2010 roku dla osób narodowości romskiej miały zostać przeprowadzone zajęcia z zakresu reintegracji społecznej, zajęcia informatyczne, poradnictwo psychologiczne, doradztwo zawodowe oraz praktyczna nauka zwozu w pięciu warsztatach zawodowych.

Prowadzenie zajęć A. K. (1), na podstawie zawartych umów zlecenia, powierzyła: K. R. (1) w zakresie doradztwa zawodowego, M. W. w zakresie poradnictwa i wsparcia psychologicznego, K. P. w zakresie nauki zawodu w warsztacie krawieckim, A. Z. w zakresie nauki zawodu w warsztacie stolarskim. J. K. w zakresie nauki zawodu w warsztacie spawalniczym, K. W. w zakresie nauki zawodu w warsztacie remontowo – budowlanym, N. W. w zakresie nauki zawodu w warsztacie ogrodniczym, P. M. (1) w zakresie edukacji multimedialnej, K. R. (2) na realizowanie pracy socjalnej w projekcie oraz G. W. (1) w zakresie reintegracji społecznej. Wśród osób zatrudnionych jako personel projektu znaleźli się również O. K. jako koordynator projektu oraz M. I. – księgowa projektu odpowiedzialna za sporządzanie raportów finansowych i bieżącą kontrolę wydatków z budżetu projektu.

dowód:

wyjaśnienia oskarżonej G. W. (1) k.512-513,

zeznania świadków A. K. (1) k.235-246, 542-543, O. I. k.105-106, 107-108, M. I. k.162-163, 551-552, K. P. k.71-72, 554-555, K. R. (1) k.67-68, 555-556, J. K. k.75-76, 569-570, K. W. k.77-78, 570, P. M. (2) k.160-161, 584-585, K. R. (2) k.73-74, 585, N. W. k.69-70, 585, M. W. k.61-62, 586, A. Z. 613-614 ,

umowy zlecenia dla projektu - segregator I

W dniu 1 października 2010 roku G. W. (1) zawarła z Centrum (...) w B. umowę zlecenia nr (...)3.1/2010, na mocy której zobowiązała się do wykonania powierzonych jej przez zleceniodawcę następujących czynności:

I. Prowadzenie zajęć reintegracji społecznej ze szczególnym uwzględnieniem:

- kształcenia umiejętności pozwalających na pełnienie ról społecznych, i osiągnięcia pozycji społecznych dostępnych osobom nie podlegającym wykluczeniu społecznemu,
- nauki planowania życia i zaspokajania potrzeb własnym staraniem zwłaszcza przez możliwość osiągnięcia własnych dochodów przez zatrudnienie lub własną działalność gospodarczą,
- nauki umiejętności racjonalnego gospodarowania posiadanymi środkami pieniężnymi,
- motywowania do własnej aktywności zawodowej,

II. Tworzenie i prowadzenie warsztatów terapeutycznych oraz inicjowanie i nadzorowanie działania grup wsparcia (samopomocowych) dla uczestników projektu, w zależności od rodzaju wykluczenia społecznego, któremu podlegają oraz nadzór nad działaniem grup edukacyjnych,

III. Diagnozowanie i ocena potencjału zainteresowań, predyspozycji zawodowych, osobowości i cech psychofizycznych uczestników projektu,

IV. Stała współpraca z pracownikiem socjalnym, doradcą zawodowym i nauczycielami zawodu.

Zgodnie z postanowieniami umowy oskarżona jako zleceniobiorca zobowiązała się wykonać wymienione wyżej czynności w terminie od dnia 1.10.2010 roku do dnia 30.09.2011 roku, a za prawidłowe wykonanie czynności miała otrzymać wynagrodzenie w wysokości 21.600 złotych, z możliwością dokonywania wypłat ratalnych tej należności w rozbiu na poszczególne miesiące kalendarzowe, płatnych po wystawieniu przez zleceniobiorcę stosownego rachunku. Strony w umowie zastrzegły, że rachunek wystawiony przez zleceniobiorcę zostanie uregulowany w terminie 7 dni roboczych od daty wpływu do siedziby jednostki, po przekazaniu dotacji na realizację programu przez Władzę Wdrażającą Programy Europejskie.

W opisie powierzonego G. W. (1) stanowiska specjalisty ds. reintegracji społecznej wskazano zakres jej obowiązków w sposób odpowiadający zakresowi powierzonych czynności opisanych w § 1 umowy zlecenia oraz określono wymiar czasu pracy na 60 godzin miesięcznie.

W dniu 3 stycznia 2011 roku, w związku z przekształceniem CIS-u z gospodarstwa pomocniczego (...)u w samorządowy zakład budżetowy, G. W. (1) podpisała nową umowę zlecenia nr (...)3.1/2011, na czas od dnia 03.01.2011 do 31.01.2011 na kwotę 1800 złotych, w której w ten sam sposób, co w pierwszej umowie nr (...)3.1/2010, określono zakres powierzonych jej czynności oraz w ten sam sposób uregulowano kwestię wypłaty wynagrodzenia za prawidłowe wykonanie zlecenia, po wystawieniu przez zleceniobiorcę stosownego rachunku.

dowód:

wyjaśnienia oskarżonej G. W. (1) k.512-513,

zeznania świadków A. K. (1) k.235-246, 542-543, O. I. k.105-106, 107-108,

umowa zlecenia nr (...)3.1/2010 k.436-438,

umowa zlecenia nr (...)3.1/2011 k.442-444,

opis stanowiska k.439

Realizując projekty w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki beneficjenci zobowiązani byli do stosowania wytycznych Ministra Rozwoju Regionalnego, zasad finansowania (...), wytycznych w zakresie kwalifikowania wydatków w ramach (...) oraz realizowania projektu zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa krajowego. Zgodnie z wytycznymi w zakresie finansowania (...) beneficjent powinien posiadać odpowiednią dokumentację potwierdzającą wykonanie zadań i osiągnięcie wskaźników produktu uzgodnionych w zatwierdzonym wniosku o dofinansowanie. Do takich dokumentów w szczególności mogą należeć lista obecności uczestników projektu na szkoleniu, spotkaniu lub innej formie wsparcia realizowanej w ramach projektu, dzienniki zajęć, dokumentacja zdjęciowa, analizy i raporty wytworzone w ramach projektu. Obowiązek zgromadzenia wymaganej dokumentacji spoczywał na koordynatorze projektu.

K. R. (1), której w ramach realizacji projektu powierzono doradztwo zawodowe oraz M. W. wykonująca w ramach projektu czynności wsparcia psychologicznego, dokumentowały wykonanie zlecenia w postaci kart indywidualnego wsparcia, natomiast pozostali wykładowcy, a to K. P., A. Z., J. K., K. W. i P. M. (1) prowadzili dzienniki zajęć.

Koordynator projektu przygotowała również dla prowadzących zajęcia gotowe druki list obecności, które podpisywali uczestnicy zajęć. Na drukach tych znajduje się jeden „zbioreczy” podpis uczestnika, a udział w poszczególnych zajęciach w danym miesiącu został wskazany krzyżykiem. Na listach obecności brak jest podpisu prowadzącego zajęcia, są one natomiast podpisane przez koordynatora.

dowód:

wyjaśnienia oskarżonej G. W. (1) k.512-513,

zeznania świadków A. K. (1) k.235-246, 542-543, O. I. k.105-106, 107-108, K. P. k.71-72, 554-555, K. R. (1) k.67-68, 555-556, J. K. k.75-76, 569-570, K. W. k.77-78, 570, P. M. (2) k.160-161, 584-585, K. R. (2) k.73-74, 585, N. W. k.69-70, 585, M. W. k.61-62, 586, A. Z. 613-614,

wytyczne w zakresie kwalifikowania wydatków w ramach PO K. k.118-119,

karty wsparcia indywidualnego, dzienniki zajęć, listy obecności na zajęciach - segregator II

Uczestnikami projektu byli R. M. P., S. B., S. P. (1), M. J., J. P., T. P., S. P. (2), H. J., M. K., D. C., C. M., I. J., A. C. (1), A. J. (1) i A. J. (2).

W miesiącach październik, listopad i grudzień 2010 roku oraz w miesiącu styczniu 2011 roku oskarżona G. W. (1) nie prowadziła żadnych zajęć, czy to w formie spotkań indywidualnych czy grupowych z uczestnikami projektu, nie prowadziła warsztatów terapeutycznych ani samopomocowych grup wsparcia dla uczestników projektu.

dowód:

zeznania świadków M. P. k.83-84, 180, 384-386, 615-616, S. B. k.85, 380-381, 644, S. P. (1) k.86, 382-383, 616, M. J. k.87, 390-391, J. P. k.88, 183, 387-389, 616-617, T. P. k.89-90, 187, 392-393, 616, S. P. (2) k.91, 185, 394-395, 616, H. J. k.92, 396-397, 644-645, M. K. k.93-94, 182, 400-401, 614-615, D. C. k.95-96, 181, 403-405, 652, C. M. k.97, 186, 398-399, 615, I. J. k.101-102, 406-408, A. C. (1) k.103-104, 184, 614, A. J. (2) k.645,

Pomimo tego, że oskarżona G. W. (1) w okresie od 1 października do 31 stycznia 2011 roku nie wykonała ciężących na niej z tytułu zawartej umowy zlecenia nr (...)3.1/2010 i umowy zlecenia nr (...)3.1/2011 obowiązków w zakresie prowadzenia zajęć z reintegracji społecznej, w dniu 21 grudnia 2010 roku wystawiła rachunek na kwotę 5400 złotych brutto oraz w dniu 14 lutego 2011 roku wystawiła rachunek na kwotę 1800 złotych brutto, w których poświadczyła nieprawdę co do faktu wykonania w tym okresie zleconych czynności. Przedłożone przez oskarżoną rachunki były podstawą wypłaty wynagrodzenia z tytułu wykonania umowy zlecenia w miesiącach październik, listopad i grudzień 2010 roku oraz styczeń 2011 roku w łącznej kwocie 7200 złotych.

dowód:

zeznania świadków A. K. (1) k.235-246, 542-543, M. I. k.162-163, 551, E. W. (1) k.426-427, 585-586,

rachunek do umowy zlecenia k.440,

lista płac k.441,

rachunek do umowy zlecenia k.445,

lista płac k.446

Wobec zaistnienia wątpliwości co do prawidłowości realizacji projektu romskiego w zakresie zajęć z reintegracji społecznej, a w szczególności celem ustalenia, czy zajęcia, które miała prowadzić oskarżona G. W. (1), faktycznie się odbyły, powołana została komisja, która zabezpieczyła dokumentację z zajęć prowadzonych przez oskarżoną, a to listy obecności na zajęciach oraz przedłożony przez oskarżoną dziennik zajęć. Po analizie list obecności z zajęć G. W. (1) za miesiące październik, listopad i grudzień 2010 roku oraz styczeń 2011 roku, list obecności w pracy G. W. (1) oraz dat przeprowadzonych zajęć odnotowanych w prowadzonym przez oskarżoną dzienniku stwierdzono niezgodność pomiędzy datami na listach obecności w pracy G. W. (1), datami na listach obecności uczestników zajęć reintegracji społecznej oraz zapisami dat zajęć w dzienniku. Z dokumentów tych wynika, że zajęcia miały odbywać się także podczas nieobecności w pracy oskarżonej spowodowanej urlopem lub delegacją w dniach 04-07.10.2010 roku oraz 08.12.2010 roku

A. C. (1), D. C., M. K., C. M., M. P. (z domu M.), S. P. (2), T. P., J. P. nie uczestniczyli w zajęciach prowadzonych przez G. W. (2), mimo iż odnotowano ich nazwiska na listach obecności za miesiące październik, listopad i grudzień 2010 roku.

Dowód:

zeznania świadków R. S. k.189-194, 195-198, 421-422, 541-542, A. K. (1) k.235-246, 542-543, C. Ż. k.51-52, 168-169, 553-554, A. K. (2) k.166-167, 554, E. W. (2) k.164-165, 554, D. C. k.95-96, 181, 403-405, 652, A. C. (1) k.103-104, 184, 614, M. K. k.93-94, 182, 400-401, 614-615, C. M. k.97, 186, 398-399, 615 M. P. k.83-84, 180, 384-386, 615-616, T. P. k.89-90, 187, 392-393, 616, S. P. (2) k.91, 185, 394-395, 616, J. P. k.88, 183, 387-389, 616-617 ,

listy obecności k.463,

dziennik zajęć k.462,

zarządzenie w sprawie powołania komisji k.170,

listy obecności w pracy k.210, 211, 212,

protokół kontroli wewnętrznej z załącznikami k.307-312.

W dniach 12-13 kwietnia 2011 roku na wniosek beneficjenta przeprowadzona została przez przedstawicieli Władzy Wdrażającej Programy Europejskie kontrola doraźna realizacji projektu, która stwierdziła niezgodność realizacji projektu z jego założeniami określonymi w umowie o dofinansowanie projektu. W konsekwencji stwierdzono, że wszystkie dokonane w ramach projektu wydatki uznać należy za niekwalifikowane, a wobec powyższego Władza Wdrażająca zażądała od Gminy B. zwrotu całej kwoty dofinansowania. Z dniem 8 czerwca 2011 roku na wniosek beneficjenta rozwiązano umowę o dofinansowanie. Z budżetu gminy B. zwrócono na rachunek Władzy Wdrażającej kwotę 135.072,70 złotych, to jest całą pierwszą transzę środków wydatkowaną na dofinansowanie projektu wraz z odsetkami oraz kwotę 67.531,41 złotych z drugiej transzy środków, które nie zostały jeszcze rozdysponowane.

dowód:

zeznania świadka R. S. k.189-194, 195-198, 421-422, 541-542,

lista sprawdzająca do kontroli k.2-17,

informacja pokontrolna k.18-45,

zalecenia pokontrolne k.226-227,

wezwanie do zwrotu transzy - segregator I,

Oskarżona G. W. (1) była w przeszłości karana sądownie.

dowód:

informacja Krajowego Rejestru Karnego k.20.

odpis wyroku k.416-418,

Oskarżona G. W. (1) nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu i wyjaśniła, że prawidłowo wykonała swoje obowiązki wynikające z zawartej z CIS-em umowy zlecenia, w tym przeprowadziła zlecone jej w ramach umowy zajęcia indywidualne z osobami narodowości romskiej. Oskarżona wskazała, że ani z wiążącej jej umowy zlecenia ani z zakresu jej obowiązków nie wynikał obowiązek prowadzenia przez nią dzienników zajęć i list obecności na zajęciach,

gdyż to beneficjent projektu finansowanego ze środków unijnych był obowiązany do odpowiedniego dokumentowania wykonanych zadań.

Sąd zważył, co następuje.

W oparciu o zebrany w sprawie materiał dowodowy ustalono bezspornie, że od dnia 1 października 2010 roku Gmina B., działając za pośrednictwem Centrum (...), realizowała w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki projekt o nazwie „R. w integracji społecznej i zawodowej” o numerze (...)01.03.01-00-161/09-00, finansowany ze środków unijnych na mocy umowy o dofinansowanie z dnia 8 grudnia 2010 roku, zawartej pomiędzy Władzą Wdrażającą Programy Europejskie a beneficjentem Gminą B., w mieniu którego działała jednostka wdrażająca projekt Centrum (...) reprezentowane przez kierownika A. K. (1).

Bezsporne jest również i to, że na mocy umowy zlecenia nr (...)3.1/2010 zawartej w dniu 1 października 2010 roku Centrum (...) w B. jako zleceniodawca powierzył G. W. (1) stanowisko specjalisty ds. reintegracji społecznej, w ramach którego G. W. (1) jako zleceniobiorca zobowiązała się do wykonania określonych w umowie czynności, a to prowadzenia zajęć reintegracji społecznej, tworzenia i prowadzenia warsztatów terapeutycznych oraz inicjowania i nadzorowania działania grup wsparcia (samopomocowych) dla uczestników projektu oraz nadzoru nad działaniem grup edukacyjnych, diagnozowania i oceny potencjału zainteresowań, predyspozycji zawodowych, osobowości i cech psychofizycznych uczestników projektu oraz stałej współpracy z pracownikiem socjalnym, doradcą zawodowym i nauczycielami zawodu.

Zgodnie z postanowieniami umowy oskarżona jako zleceniobiorca zobowiązała się wykonać wymienione wyżej czynności w terminie od dnia 1.10.2010 roku do dnia 30.09.2011 roku, a za prawidłowe wykonanie czynności miała otrzymać wynagrodzenie w wysokości 21.600 złotych, z możliwością dokonywania wypłat ratalnych tej należności w rozbięciu na poszczególne miesiące kalendarzowe, płatnych po wystawieniu przez zleceniobiorcę stosownego rachunku. Strony w umowie zastrzegły, że rachunek wystawiony przez zleceniobiorcę zostanie uregulowany w terminie 7 dni roboczych od daty wpływu do siedziby jednostki, po przekazaniu dotacji na realizację programu przez Władzę Wdrażającą Programy Europejskie. W dniu 3 stycznia 2011 roku, w związku z przekształceniem CIS-u z gospodarstwa pomocniczego (...)u w samorządowy zakład budżetowy, G. W. (1) podpisała nową umowę zlecenia nr (...)3.1/2011, na czas od dnia 03.01.2011 do 31.01.2011 na kwotę 1800 złotych, w której w ten sam sposób, co w pierwszej umowie nr (...)3.1/2010, określono zakres powierzonych jej czynności oraz w ten sam sposób uregulowano kwestię wypłaty wynagrodzenia za prawidłowe wykonanie zlecenia, to jest po wystawieniu przez zleceniobiorcę stosownego rachunku.

Powyższe wynika jednoznacznie z zeznań podpisującej umowę w imieniu Centrum (...) jej kierownika A. K. (1), zeznań koordynatora projektu O. K. oraz wyjaśnień samej oskarżonej G. W. (1) i dokumentów w postaci przedmiotowych umów zlecenia z dnia 1.10.2010 roku numer (...) i z dnia 03.01.2011 roku numer (...)

W opisie powierzonego G. W. (1) stanowiska specjalisty ds. reintegracji społecznej wskazano zakres jej obowiązków w sposób odpowiadający zakresowi powierzonych czynności opisanych w § 1 umowy zlecenia oraz określono wymiar czasu pracy na 60 godzin miesięcznie. Oskarżona G. W. (1) zaprzeczyła, aby przy podpisywaniu umowy otrzymała od kierowniczkę CIS-u A. K. (1) czy koordynatora projektu O. K. opis stanowiska. Podnieść należy, iż dokument ten nie został przez oskarżoną podpisany, a jest on sygnowany tylko podpisem A. K. (1) jako kierownika Centrum (...) w B.. Z zeznań koordynatora projektu O. K. wynika, że opis każdego stanowiska osoby zatrudnionej jako personel w projekcie był zrobiony dla Władzy Wdrażającej i nie może kategorycznie stwierdzić, czy dokument ten oskarżona otrzymała. Podnieść wszakże należy, że wszystkie inne osoby zatrudnione jako personel projektu na podstawie zawartych z CIS-em umów zlecenia przyznały, że po zawarciu umowy otrzymały od koordynatora projektu opis stanowiska, choć na wszystkich tych dokumentach brak jest ich podpisu. Świadcowie ci wskazali również, że otrzymali od koordynatora O. K. listę uczestników swoich zajęć oraz ustalony harmonogram zajęć. Niezależnie jednak od powyższego podkreślić należy, że określony w opisie stanowiska specjalisty ds. reintegracji społecznej zakres obowiązków został ustalony w sposób odpowiadający zakresowi powierzonych czynności opisanych w § 1 podpisanej osobiście przez oskarżoną

umowy zlecenia z dnia 1.10.2010 roku nr (...) i z dnia 03.01.2011 roku nr (...). W świetle powyższego nie może budzić najmniejszych wątpliwości fakt, że oskarżona w ramach zawartych umów zobowiązana była do przeprowadzenia zajęć z reintegracji społecznej z uczestnikami realizowanego przez CIS projektu „R. w integracji społecznej i zawodowej”, choć w umowach nie określono wymiaru czasu pracy na 60 godzin miesięcznie

Oskarżona wyjaśniła, że w ramach realizacji umowy prowadziła zajęcia z Romami w formie spotkań indywidualnych, w czasie których mobilizowała ich do udziału w projekcie, wyjaśniała, jakie będą korzyści z tego płynące, uczyła, jak gospodarować pieniędzmi, jak zachowywać się w grupie, jak pełnić role społeczne, jak wychowywać dzieci. Oskarżona wyjaśniła, że w pierwszych miesiącach realizacji projektu prowadziła tylko zajęcia indywidualne, nie prowadziła spotkań grupowych, które zaplanowała na późniejszy etap realizacji projektu.

Wyjaśnienia oskarżonej w tym zakresie Sąd odrzucił w całości jako niewiarygodne.

Z zebranych w sprawie dowodów wynika jednoznacznie, że w miesiącach październik, listopad i grudzień 2010 roku oraz w miesiącu styczniu 2011 roku oskarżona G. W. (1) nie prowadziła żadnych zajęć z zakresu reintegracji społecznej, czy to w formie spotkań indywidualnych czy grupowych z uczestnikami projektu „R. w integracji społecznej i zawodowej”. W oparciu o zabezpieczoną w sprawie dokumentację projektu ustalono pełną listę jego uczestników – członków społeczności romskiej, którymi byli M. P., S. B., S. P. (1), M. J., J. P., T. P., S. P. (2), H. J., M. K., D. C., C. M., I. J., A. C. (1), A. J. (1) i A. J. (2).

Powołane wyżej osoby zostały przesłuchane w charakterze świadków.

Świadek A. C. (1) zeznała, że była uczestnikiem programu dla społeczności romskiej realizowanego przez CIS w B. i praktycznie codziennie uczestniczyła w kursach i zajęciach prowadzonych w ramach tego programu, ale nigdy nie uczestniczyła w żadnych zajęciach prowadzonych przez oskarżoną G. W. (2). A. C. (2) podała, że zna oskarżoną jako kierownika (...)u w B. i nieraz (ale bardzo rzadko, najwyżej raz na rok) bywała u oskarżonej jako kierownika (...)u w sprawach związanych z uzyskaniem środków z pomocy społecznej, na przykład żeby załatwić pieniądze na wymianę drzwi i okien (k.614).

Świadek M. K. zeznała, że była uczestnikiem programu dla społeczności romskiej realizowanego przez CIS w B. i uczestniczyła w kursach i zajęciach prowadzonych w ramach tego programu, ale nigdy nie uczestniczyła w żadnych zajęciach prowadzonych przez oskarżoną G. W. (2). M. K. podała, że zna oskarżoną jako kierownika (...)u w B., ale nigdy u oskarżonej nie była, nawet w swojej sprawie (k.614-615).

Świadek C. M. zeznała, że była uczestnikiem programu dla społeczności romskiej realizowanego przez CIS w B. i uczestniczyła w kursach i zajęciach prowadzonych w ramach tego programu, ale oskarżona G. W. (1) nie prowadziła z nią żadnych zajęć. C. M. podała, że zna oskarżoną G. W. (1) jeszcze z czasów, gdy była ona kierowniczką CIS-u i lubiła w czasie pracy zachodzić do oskarżonej, aby z nią porozmawiać. Świadek podała, że jak oskarżona została kierowniczką (...)u, to też do niej zachodziła, aby „załatwić jakąś zapomogę”, w tego typu sprawach. Była również, aby załatwić na terenie ośrodka występ zespołu muzycznego, w którym śpiewa. (k.615).

Świadek M. P. (z domu M.) zeznała, że była uczestnikiem programu dla społeczności romskiej realizowanego przez CIS w B. i uczestniczyła w kursach i zajęciach prowadzonych w ramach tego programu, ale nigdy nie uczestniczyła w żadnych zajęciach prowadzonych przez oskarżoną G. W. (2). M. P. podała, że zna oskarżoną jako kierownika (...)u w B. i chodziła do niej, jak chciała coś załatwić w opiece społecznej, na przykład w sprawie wymiany drzwi i okien lub ze skargą na zachowanie innych pracowników (...)u. (k.615-616).

Świadek S. P. (1) zeznała, że była uczestnikiem programu dla społeczności romskiej realizowanego przez CIS w B. i uczestniczyła w kursach i zajęciach prowadzonych w ramach tego programu, ale nigdy nie uczestniczyła w żadnych zajęciach prowadzonych przez oskarżoną G. W. (2). S. P. (1) podała, że zna oskarżoną jako kierownika (...)u w B. i raz była u oskarżonej w sprawie zadłużenia mieszkania (k.616).

Świadek S. P. (2) zeznał, że był uczestnikiem programu dla społeczności romskiej realizowanego przez CIS w B. i uczestniczył w kursach i zajęciach prowadzonych w ramach tego programu, ale nie chodził na żadne zajęcia prowadzone przez oskarżoną G. W. (2), u której był tylko raz jako kierownika (...)u w B. w sprawie wymiany okien i drzwi (k.616).

Świadek T. P. zeznał, że był uczestnikiem programu dla społeczności romskiej realizowanego przez CIS w B. i uczestniczył w kursach i zajęciach prowadzonych w ramach tego programu, ale nigdy nie uczestniczył w zajęciach prowadzonych przez oskarżoną G. W. (2). T. P. podał, że zna oskarżoną jako kierownika (...)u w B. i chodził do niej, jak chciał coś załatwić w opiece społecznej, w sprawie pieniędzy (k.616).

Świadek J. P. zeznał, że był uczestnikiem programu dla społeczności romskiej realizowanego przez CIS w B. i uczestniczył w kursach i zajęciach prowadzonych w ramach tego programu, ale nie chodził na żadne zajęcia prowadzone przez oskarżoną G. W. (2), u której był tylko raz jako kierownika (...)u w B. w sprawie wymiany okien i drzwi (k.616).

Świadek S. B. zeznała, że była uczestnikiem programu dla społeczności romskiej realizowanego przez CIS w B. i uczestniczyła w zajęciach prowadzonych w ramach tego programu, ale nie chodziła na żadne zajęcia prowadzone przez oskarżoną G. W. (1), u której był tylko raz na rozmowie w sprawie pracy i rozmawiała wówczas również o prowadzonych przez CIS kursach (k.644).

Świadek H. J. zeznała, że była uczestnikiem programu dla społeczności romskiej realizowanego przez CIS w B. i uczestniczyła w kursach i zajęciach prowadzonych w ramach tego programu. H. J. zeznała, że nie chodziła na żadne zajęcia prowadzone przez G. W. (2), którą zna jeszcze z czasów, gdy oskarżona była kierownikiem CIS-u. Świadek podała, że jak oskarżona została kierowniczką (...)u, to też do niej chodziła po pomoc finansową, aby załatwić obiady dla dzieci, w tego typu sprawach. (k.644-645).

Świadek A. J. (2) zeznał, że był uczestnikiem programu dla społeczności romskiej realizowanego przez CIS w B. i uczestniczył w kursach i zajęciach prowadzonych w ramach tego programu, ale nigdy nie uczestniczył w żadnych zajęciach prowadzonych przez oskarżoną G. W. (2). A. J. (2) podał, że zna oskarżoną z widzenia, ale nigdy u niej nie był, nawet w swojej sprawie (k.645).

Świadek I. J. podała, że w ramach programu romskiego realizowanego przez CIS w B. uczestniczyła tylko w kilku zajęciach z psychologiem, nie uczestniczyła w zajęciach z G. W. (1), nigdy u oskarżonej na żadnych spotkaniach czy rozmowach nie była (k.406-408).

Świadek M. J. zeznała, że była uczestnikiem programu dla społeczności romskiej realizowanego przez CIS w B. i uczestniczyła w zajęciach prowadzonych w ramach tego programu, ale nie chodziła na żadne zajęcia prowadzone przez kierowniczkę (...)u oskarżoną G. W. (1), u której była tylko raz celem uzyskania pomocy finansowej (k.391).

Świadek D. C. zeznał, że był uczestnikiem programu dla społeczności romskiej realizowanego przez CIS w B. i uczestniczył w kursach i zajęciach prowadzonych w ramach tego programu, ale nie chodził na żadne zajęcia prowadzone przez oskarżoną G. W. (1), u której nigdy nie był, nawet w prywatnych sprawach, bo wszystkie sprawy w opiece społecznej załatwia jego żona (k.652).

Analiza zeznań powołanych wyżej świadków pozwala na kategoryczne, ponad wszelką wątpliwość ustalenie, że oskarżona G. W. (1) nie prowadziła z uczestnikami projektu romskiego zajęć z integracji społecznej w zakresie określonym w § 1 pkt 1 umowy zlecenia, nie tworzyła również ani nie prowadziła warsztatów terapeutycznych, nie inicjowała i nie nadzorowała działania grup wsparcia dla uczestników projektu czy grup edukacyjnych (§ 1 pkt 2 umowy zlecenia), nie wykonywała także czynności określonych w § 1 pkt 3 umowy (diagnozowanie i ocena potencjału zainteresowań, predyspozycji zawodowych, osobowości i cech psychofizycznych uczestników projektu). Oskarżona G. W. (1), w czasie i miejscu pracy zawodowej, będąc zatrudniona na podstawie umowy o pracę jako kierownik Ośrodka Pomocy (...) w B., miała wprawdzie sporadyczny kontakt z niektórymi uczestnikami projektu, którzy zgłaszali się

do niej z własnej inicjatywy w sprawach dotyczących uzyskania świadczeń ze środków opieki społecznej, załatwienia wsparcia finansowego czy pomocy rzeczowej, ale sprawy te należały do zakresu obowiązków służbowych oskarżonej jako pracownika (...)u, a nie były zadaniami wynikającymi z zawartej z CIS-em umowy zlecenia na prowadzenie zajęć z zakresu reintegracji społecznej.

Podkreślić należy, że w wymienionej wyżej grupie świadków znajdują się A. C. (1), D. C., M. K., C. M., M. P. (z domu M.), S. P. (2), T. P., J. P., których nazwiska odnotowano na listach obecności zajęć z reintegracji społecznej prowadzonych przez G. W. (1) za miesiące październik, listopad i grudzień 2010 roku, mimo iż żadna z tych osób we wskazanych dniach (około 20 spotkań w miesiącu) w zajęciach takich nie uczestniczyła.

Zebrane w sprawie dowody nie pozwalają na ustalenie, że listy obecności, poświadczające w sposób niezgodny z rzeczywistym stanem rzeczy fakt uczestnictwa wymienionych wyżej uczestników projektu w zajęciach z reintegracji społecznej prowadzonych przez G. W. (1) w miesiącach październik, listopad i grudzień 2010 roku, zostały sporządzone przez oskarżoną. G. W. (1) okoliczności tej stanowczo zaprzeczyła, również przesłuchani w charakterze świadków A. C. (1), D. C., M. K., C. M., M. M. (2), S. P. (2), T. P., J. P. zeznali, że nie podpisali u oskarżonej żadnych list obecności. Na drukach tych znajduje się jeden „zbiorny” podpis uczestnika, a udział w poszczególnych zajęciach w danym miesiącu został wskazany krzyżykiem. Na listach obecności brak jest podpisu prowadzącego zajęcia, są one natomiast podpisane przez koordynatora projektu O. K.. Nie ustalono, w jaki sposób O. K. weszła w posiadanie tych dokumentów (z zeznań A. K. (1) wynika, że listy obecności i dziennik z zajęć G. W. (1) zostały jej przekazane właśnie przez O. K.), ale podkreślić należy, że to na niej jako koordynatorze projektu ciążył obowiązek zgromadzenia odpowiedniej dokumentacji potwierdzającej wykonanie zadań i osiągnięcie wskaźników produktu uzgodnionych we wniosku o dofinansowanie.

Choć oskarżonej G. W. (1) nie można przypisać działania polegającego na poświadczeniu nieprawdy w tych dokumentach, z omówionych wyżej szczegółowo zeznań świadków – uczestników projektu wynika niezbicie, że dokumenty te (listy obecności na zajęciach z reintegracji społecznej prowadzonych przez G. W. (1) za październik, listopad i grudzień 2010 roku) nie mogą także stanowić wiarygodnego dowodu potwierdzającego fakt przeprowadzenia przez oskarżoną takich zajęć.

Dowodem na to nie może być także przedstawiony przez oskarżoną koordynatorowi projektu O. K. dziennik zajęć (czy też, jak utrzymuje oskarżona, duplikat dziennika zajęć), który zawiera zapisy nie odpowiadające rzeczywistości co do faktycznego przeprowadzenia z uczestnikami projektu opisanych tam zajęć w formie spotkań indywidualnych. Po analizie list obecności z zajęć G. W. (1) za miesiące październik, listopad i grudzień 2010 roku, list obecności w pracy G. W. (1) oraz dat przeprowadzonych zajęć odnotowanych w prowadzonym przez oskarżoną dzienniku stwierdzono niezgodność pomiędzy datami na listach obecności w pracy G. W. (1), datami na listach obecności uczestników zajęć reintegracji społecznej oraz zapisami dat zajęć w dzienniku. Z dziennika zajęć wynika nadto, że zajęcia miały odbywać się także podczas nieobecności w pracy oskarżonej spowodowanej urlopem lub delegacją w dniach 04-07.10.2010 roku oraz 08.12.2010 roku.

W tym miejscu zaznaczyć należy, że przedłożony przez oskarżoną dziennik zajęć nie może być uznany za przedmiot czynności wykonawczej zarzucanego oskarżonej występku z art. 271 § 1 kk (już choćby z uwagi na brak wynikającego z przepisów prawa uprawnienia do sporządzenia takiego dokumentu), a Sąd odniósł się do jego treści i dokonał oceny jego wiarygodności tylko jako dowodu na fakt przeprowadzenia przez oskarżoną powierzonych jej zajęć z zakresu reintegracji społecznej i w tym zakresie dowód ten, podobnie jak wcześniej dowód z list obecności na zajęciach, odrzucił jako niewiarygodny.

Potwierdzeniem wyjaśnień oskarżonej w zakresie prowadzenia przez nią zajęć z reintegracji społecznej nie mogą być także - w ocenie Sądu - zeznania przesłuchanych w charakterze świadków osób zatrudnionych obok oskarżonej jako personel projektu. Z zeznań świadków J. K., K. W., P. M. (2), N. W., M. W. i A. Z. wynika, że wielokrotnie widzieli oni pod gabinetem oskarżonej osoby narodowości romskiej, w tym uczestników projektu, z którymi oskarżona – wieloletnia pracownica CIS-u a potem (...)u, miała bardzo dobry kontakt i dobrze rozumiała potrzeby i problemy

tej społeczności. J. K., K. W. i P. M. (2) zeznali, że wielokrotnie korzystali z wiedzy i doświadczenia oskarżonej w tym zakresie. Zeznania powołanych wyżej świadków należy wszakże oceniać w kontekście zeznań samych Romów – uczestników projektu, z których jednoznacznie wynika, że przychodzili oni do oskarżonej w sprawach wsparcia finansowego, które G. W. (1) jako kierownik (...)u mogła pomóc im załatwić ze środków opieki społecznej, a zatem kontaktowali się z nią w sprawach stricte związanych z jej pracą zawodową, w czasie i miejscu wykonywania przez nią obowiązków służbowych, a nie dodatkowymi zadaniami powierzonymi jej w ramach realizacji programu romskiego.

Kierownik CIS-u w B. A. K. (1) zeznała, że G. W. (1), jako kierownik (...)u, była jej przełożoną i w związku z tym nie kontrolowała prowadzenia przez nią zajęć, które zresztą nie były prowadzone w siedzibie CIS-u. O. K. zeznała, że nadzorując realizację projektu chodziła na wizyty monitoringowe do każdego prowadzącego zajęcia, uczestniczyła również w jednym spotkaniu indywidualnym – rozmowie G. W. (1) z jedną z uczestniczek projektu. Rozmowa dotyczyła sytuacji rodzinnej uczestniczki, a dokładnie porady, gdzie rodzina uczestniczki może starać się o środki na dostosowanie lokalu mieszkalnego do potrzeb osób niepełnosprawnych. Trudno podzielić argumentację świadka O. K., że porady udzielone petentce przez oskarżoną dotyczące pozyskania środków na remont lokalu mieszkalnego były wykonywaniem zadań w ramach realizacji projektu z zakresu reintegracji społecznej, a nie w ramach jej pracy w (...)e, ale wskazać należy, że O. K., jako koordynator projektu odpowiedzialna za nadzór nad jego realizacją, jest osobiście zainteresowana wykazaniem, że należyce wykonywała swoje obowiązki, a zgromadzona przez nią dokumentacja potwierdzająca wykonanie zadań, będąca podstawą wypłaty beneficjentowi przez Władzę Wdrażającą pierwszej transzy dofinansowania, została przez nią sporządzona w sposób rzetelny i prawidłowy.

Pomimo tego, że oskarżona G. W. (1) w okresie od 1 października do 31 stycznia 2011 roku nie wykonała ciężących na niej z tytułu zawartej umowy zlecenia nr (...)3.1/2010 i umowy zlecenia nr (...)3.1/2011 obowiązków w zakresie prowadzenia zajęć z reintegracji społecznej, w dniu 21 grudnia 2010 roku wystawiła rachunek na kwotę 5400 złotych brutto oraz w dniu 14 lutego 2011 roku wystawiła rachunek na kwotę 1800 złotych brutto, w których poświadczyła nieprawdę co do faktu wykonania w tym okresie zleconych czynności. Przedłożone przez oskarżoną rachunki były podstawą wypłaty wynagrodzenia z tytułu wykonania umowy zlecenia w miesiącach październik, listopad i grudzień 2010 roku oraz styczeń 2011 roku w łącznej kwocie 7200 złotych.

Podnieść należy, że przeprowadzona w dniach 12-13 kwietnia 2011 roku przez przedstawicieli Władzy Wdrażającej Programy Europejskie kontrola doraźna realizacji projektu stwierdziła niezgodność realizacji projektu z jego założeniami określonymi w umowie o dofinansowanie projektu, a w konsekwencji stwierdzono, że wszystkie dokonane w ramach projektu wydatki uznać należy za niekwalifikowane (także wynagrodzenie oskarżonej G. W. (1) – str. 22-23 informacji pokontrolnej k.38-39 akt sprawy), a wobec powyższego Władza Wdrażająca zażądała od Gminy B. zwrotu całej kwoty dofinansowania. Z budżetu gminy B. zwrócona na rachunek Władzy Wdrażającej kwotę 135.072,70 złotych, to jest całą pierwszą transzę środków wydatkowaną na dofinansowanie projektu wraz z odsetkami oraz kwotę 67.531,41 złotych z drugiej transzy środków, które nie zostały jeszcze rozdysponowane. Z powyższego wynika, że pokrzywdzonym w sprawie jest Gmina B., która z tytułu wypłaty nienależnego oskarżonej wynagrodzenia poniosła stratę w łącznej kwocie 7200 złotych brutto.

Podmiotem przestępstwa z art. 271 § 1 kk jest funkcjonariusz publiczny lub inna osoba uprawniona do wystawiania dokumentu. Pod pojęciem innej osoby należy rozumieć osobę, która na mocy ściśle określonej, szczególnej delegacji o charakterze prawnym, jest upoważniona do wystawiania określonych dokumentów na użytek publiczny, z którymi wiąże się zaufanie w obrocie prawnym. Zgodnie z utrwalonym i jednolitym orzecznictwem Sądu Najwyższego uprawnienie „innej osoby” z art. 271 § 1 kk powinno stanowić uzupełnienie kompetencji funkcjonariusza publicznego i nie może być utożsamiane z ogólną kompetencją do udziału w obrocie prawnym, zaś dokument przez tą osobę wystawiony ma zawierać w swej treści poświadczenie, któremu przysługuje cecha zaufania publicznego, a w związku z tym domniemanie prawdziwości (wyrok SN z dn. 30.08.2011 roku IV KK 190/11, wyrok SN z dn. 29.10.1998 roku IV KKN 128/97). Z wystawieniem dokumentu w rozumieniu art. 271 § 1 kk mamy zatem do czynienia wówczas, gdy osoba go sporządzająca, nawet jeśli nie jest funkcjonariuszem publicznym, to realizuje w ten sposób wynikające z przepisów prawa uprawnienie do sporządzania dokumentów, które odnoszą skutki także w sferze publicznej. Aby przypisać sprawcy popełnienie przestępstwa z art. 271 § 1 kk trzeba zatem zbadać istnienie lub nieistnienie upoważnienia

do wystawiania dokumentów. Przykładem takiego upoważnienia jest między innymi obowiązek dokumentowania zdarzeń gospodarczych za pomocą faktur, rachunków, paragonów, kiedy to osoby wykonujące usługi lub dokonujące sprzedaży towarów, na żądanie odbiorcy usługi lub kupującego, zobowiązane są wystawić rachunki potwierdzające wykonanie usługi lub dokonanie sprzedaży. W myśl art. 87 § 1 ordynacji podatkowej podmiotem zobowiązanym do wystawienia rachunków na żądanie nabywcy towaru lub usługi jest podatnik prowadzący działalność gospodarczą. Podkreślić wszakże należy, że chodzi tu o podatnika prowadzącego działalność gospodarczą w rozumieniu art. 3 pkt 9 ordynacji podatkowej, zgodnie z którym jest nią nie tylko działalność gospodarcza w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej i wykonywanie wolnych zawodów, ale także każda inna działalność zarobkowa, wykonywana we własnym imieniu i na własny lub cudzy rachunek, nawet gdy inne ustawy nie zaliczają tej działalności do działalności gospodarczej, lub osoby wykonującej taką działalność – do przedsiębiorców. Zgodnie z powyższym podmiotem, na którym ciąży ustawowy obowiązek wystawienia rachunku na żądanie, jest więc każda osoba lub jednostka dokonująca sprzedaży towaru lub usługi, pod warunkiem, że ma ona charakter zarobkowy. Obowiązek wystawienia rachunku, przy tak szerokim pojmowaniu działalności gospodarczej, rozciąga się nawet na osoby fizyczne dokonujące drobnych sprzedaży, pod warunkiem, że zażąda tego kupujący (komentarz do art. 87 ustawy – Ordynacja podatkowa Leonard Etel). Podnieść należy, że zgodnie z treścią zawartej między stronami umowy zlecenia, wypłata wynagrodzenia za wykonanie usługi miała nastąpić po wystawieniu przez oskarżoną, jako zleceniobiorcę, rachunku potwierdzającego fakt wykonania zlecenia, co należy traktować jako zgłoszenie przez nabywcę usługi żądania wystawienia rachunku zgodnie z treścią powołanego wyżej art. 87 ustawy – Ordynacja podatkowa. Oskarżona sporządzając przedmiotowe rachunki, realizowała zatem w ten sposób wynikające z przepisów prawa uprawnienie do sporządzania dokumentów.

W ocenie Sądu nie ulega również najmniejszych wątpliwości fakt, że oskarżona G. W. (1), wystawiając rachunki nie znajdujące uzasadnienia faktycznego, to jest potwierdzające wykonanie zleconej usługi w sytuacji, gdy faktycznie nie została ona zrealizowana, w dokumentach tych poświadczyla nieprawdę co do okoliczności mającej znaczenie prawne, a wobec powyższego rachunki te mogą być uznane za dokument w rozumieniu art. 271 kk, a tym samym przedmiot czynności wykonawczej opisanego wyżej przestępstwa. W tym miejscu odwołać wypada się ponownie do bogatego w tej materii orzecznictwa Sądu Najwyższego, który w postanowieniu z dnia 23.11.2006 roku ((...) 321/06) stwierdził, że tzw. faktura VAT jest dokumentem, o jakim mowa w art.271 § 1 kk, zaś wystawca takiego dokumentu jest „inną osobą uprawnioną do wystawienia dokumentu”. W postanowieniu z dnia 3.10.2001 roku (V KKN 249/01) Sąd Najwyższy stwierdził, że faktura VAT w sposób pośredni potwierdza rzeczywistą transakcję lub wykonaną usługę, lecz przede wszystkim ma szczególne znaczenie w zakresie realizacji zobowiązań podatkowych. Faktura taka, w myśl ustawy o rachunkowości, jest dowodem księgowym nie tylko dla celów podatkowych, ale również dla celów gospodarczych, a art. 62 kks przewiduje odpowiedzialność karną dla sprawcy, który wbrew obowiązkowi nie wystawia faktury lub rachunku za wykonanie świadczenia, wystawia je w sposób wadliwy, albo odmawia ich wydania. Sąd Najwyższy słusznie zwrócił uwagę, że ta sama faktura VAT nie może być traktowana w dwojaki sposób, inaczej na gruncie art. 53 § 20 kks i art. 115 § 14 kk. Sąd Najwyższy za zasadne uznał zatem stwierdzenie, że faktura VAT również na gruncie kodeksu karnego jest dokumentem w rozumieniu art. 115 § 14 kk i może być uznana za przedmiot czynności wykonawczej przestępstwa określonego w art. 271 kk. Przytoczyć nadto należy wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 31.05.2010 roku (II Aka 103/10), którego argumentację Sąd w pełni podziela, że wystawca nierzetelnej faktury będzie odpowiadać na podstawie art.62 § 2 lub 5 kks (jako *lex specialis*) wówczas, gdy jego zachowanie godzić będzie w obowiązek podatkowy (interes podatkowy Skarbu Państwa). Jeżeli natomiast jego zachowanie nie będzie godzić w taki obowiązek (interes), to sprawca odpowiadać będzie na podstawie przepisów prawa karnego powszechnego, a więc art. 271 § 1 kk.

Powyższe uwagi odnoszące się do faktur VAT wystawianych przez podatników podatku od towarów i usług, analogicznie dotyczą także rachunków za wykonanie świadczenia i osób obowiązanych do ich wystawienia zgodnie z przepisami ustawy – Ordynacja podatkowa (o których także traktuje art.62 kks).

Oskarżona G. W. (1), wystawiając przedmiotowe rachunki na użytek publiczny i poświadczając w nich nieprawdę co do okoliczności mającej znaczenie prawne, działaniem swoim wyczerpała ustawowe znamiona przestępstwa z

art. 271 § 3 kk. Z ustaleń Sądu wynika bowiem, że oskarżona działała w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, a to uzyskania wynagrodzenia z tytułu zawartych umów zlecenia w łącznej kwocie 7200 złotych, które zgodnie z wiążącą strony umową mogło być wypłacone tylko w oparciu o przedłożony przez zleceniobiorcę rachunek potwierdzający fakt wykonania zleconych czynności. Oskarżona działała w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, co uzasadnia zakwalifikowanie przypisanych jej zachowań podjętych w dniach 21 grudnia 2010 roku i 14 lutego 2011 roku jako jeden czyn zabroniony zgodnie z treścią art. 12 kk.

G. W. (1) była uprzednio karana wyrokiem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 08.06.2011 roku za czyny z art. 270 § 1 kk, z art. 270 § 1 kk, art. 273 kk w zw. z art. 272 kk i w zw. z art. 11 § 2 kk na karę łączną 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania tytułem próby na okres lat 2. Przypisanego jej w niniejszej sprawie występku oskarżona dopuściła się jednak przed datą wydania pierwszego wyroku skazującego (nie w okresie próby) a zatem w ocenie Sądu są uzasadnione podstawy do przyjęcia i tym razem pozytywnej prognozy kryminologicznej co do zachowania oskarżonej w przyszłości mimo nie wykonania orzeczonej wobec niej kary pozbawienia wolności. Po stronie okoliczności łagodzących Sąd wziął pod uwagę fakt, że oskarżona, choć nie wykonała powierzonych jej na podstawie umów zlecenia czynności w ramach projektu „R. w integracji społecznej i zawodowej” i w związku z tym pobrała nienależne jej wynagrodzenie, w tym też celu poświadczając nieprawdę w dokumentach w postaci rachunków, była inicjatorką i współtwórcą projektu, który później został wdrożony do wykonania w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki, a na etapie jego realizacji udzielała koleżeńskich porad i wskazówek osobom zatrudnionym przy jego wykonaniu, dzieląc się z nimi swoją wiedzą i doświadczeniem nabytymi w trakcie lat pracy w środowisku romskim, którego społeczności zawsze była życzliwa i chętna do pomocy, również w trakcie wykonywania swej pracy zawodowej, najpierw jako kierownik CIS-u, a potem (...)u. Za naganne uznać natomiast należy, że oskarżona lata pracy i zaangażowania na rzecz Romów chciała zdyskontować w ramach realizacji projektu „R. w integracji społecznej i zawodowej” i wykorzystać ten projekt, którego bezsprzecznie była autorką, do osiągnięcia także własnej korzyści majątkowej. Uwzględniając powyższe okoliczności Sąd uznał, że orzeczonej wobec oskarżonej kara pozbawienia wolności w dolnej granicy ustawowego zagrożenia z warunkowym zawieszeniem jej wykonania będzie adekwatna do stopnia jej winy i społecznej szkodliwości czynu oraz spełni swe cele prewencyjno-wychowawcze. Ponieważ oskarżona działała w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w oparciu o art. 33 § 2 kk, Sąd orzekł współmierną do jej możliwości finansowych karę grzywny.

G. W. (1) w czasie popełnienia przestępstwa pełniła funkcję kierownika Ośrodka Pomocy (...) w B. i fakt ten wykorzystwała, albowiem i A. K. (1) jako kierownik jednostki wdrażającej projekt i O. K. jako koordynator projektu i osoba odpowiedzialna za nadzór nad jego realizacją, podlegały jej służbowo (Centrum (...)) w tym czasie funkcjonowało jako gospodarstwo pomocnicze (...)u), a w tej sytuacji kontrola wykonania zawartych przez CIS z oskarżoną umów zlecenia była iluzoryczna. Wobec powyższego za wskazane Sąd uznał orzeczenie wobec oskarżonej zakazu zajmowania stanowisk kierowniczych w instytucjach samorządowych i publicznych na okres lat 2.

Na podstawie art. 415 § 1 kpk Sąd uwzględnił w całości powództwo cywilne wniesione przez Prokuratora na rzecz Gminy B., zasądzając od oskarżonej na rzecz pokrzywdzonego żądane w pozwie roszczenie majątkowe wynikające bezpośrednio z popełnienia przestępstwa.

O kosztach orzeczono w oparciu o art. 627 kpk, przy czym aktualna sytuacja materialna oskarżonej uzasadnia zwolnienie jej od uiszczania opłaty.